

Endelig maatte man tage i Betragtning, at Hanstholmkanalen forudsatte, at der endnu blev anvendt 28 Mill. Kr. til Færdigbygning af Hanstholm Havn. Taleren bad under Henvisning hertil Ministeren om endnu en Gang at overveje Distriktsingeniør Bondesens Forslag om at nøjes med Bygningen af de to Havnemoler, der indgaar som et Led i Forslag II. Man kunde ganske vist kalde dette et Eksperiment, men mon der ikke i det hele taget var adskillige usikre Momenter i Sagen. Taleren mente, at Forslag II i flere Henseender frembød større Fordele end Hanstholmkanalen, men kunde ikke dømme om den tekniske Side af Sagen. Kunde der virkelig være Tvivl om, hvilket af de to Hovedforslag Rigsdagen vilde vælge, idet Taleren som nævnt betragtede Hanstholmkanalen som en Del af Forslag I, maatte det imidlertid veje tungt, at Forslag II, der indeholder Havnemoler som en Del af Ordningen, gav en Chance for Besparelse af mægtige Beløb, samtidig med at Limfjordsfiskeriet og Thyborøn By og Havn reddedes.

Svend Nielsen (B.) takkede Ministeren for Lovforslagets Form og Indhold. Det var et Forsøg paa at faa tilvejebragt en Ordning, som kan holde i det lange Løb, og det var netop, hvad der tiltrængtes for at skaffe Ro om den Sag. Det foreslaaede betød afgjort en Landvinding for det danske Samfund og endda en saa værdifuld Landvinding, at Lovforslaget burde gennemføres hurtigst muligt.

Lovforslaget henvistes til Behandling i et Udvalg, der ikke naaede at tilendebringe sit Arbejde inden Folketingsvalget. Lovforslaget fremsattes derefter i Rigsdagssamlingen 2. Afdeling i uændret Skikkelse. Ved Genfremsættelsen udtalte *Ministeren for offentlige Arbejder*, at han efter Aftale med det i Rigsdagssamlingen 1. Afdeling nedsatte Udvalg havde indbudt en Række ansete Entreprenørfirmaer til i fri Konkurrence at fremkomme med Projekt til og bindende Tilbud paa en Ordning af Thyborønsspørgsmaalet med Bevarelse af en aaben Kanal ved Thyborøn eller andetsteds. Da Vandbygningsvæsenet stillede sig meget skeptisk over for en saadan Løsnings Holdbarhed og Effektivitet, havde det været nødvendigt at stille Krav om meget effektive Garantier for Opnaaelse af et tilfredsstillende Resultat af en saadan Løsning. I hvert Fald hen paa Sommeren ventede Ministeren at faa Svar fra de paagældende Entreprenører.

Under den fornyede 1. Behandling udtalte *Hoff* (D. S.), at man efter hans Opfattelse burde holde fast ved Distriktsingeniør Bondesens Forslag og se at faa det nærmere uddybet. Han henstillede derfor paa sit Partis Vegne, at Lovforslaget blev trukket tilbage, og at Ministeren nedsatte en Kommission med den ganske begrænsede Opgave at gennem-